

Η “Φωνή Κυρίου” της 24ης Φεβρουαρίου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 67ον

24 Φεβρουαρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 8 (3430)

ΘΕΙΩΝ ΕΝΝΟΙΩΝ ΠΑΝΣΕΒΑΣΜΙΑ ΘΗΚΗ

Σέ ἔργο μεγάλου θεατρικοῦ συγγραφέα τῆς Ἑσπερίας παρουσιάζεται μέ συγκλονιστικό τρόπο ἡ ταφή μιᾶς πλούσιας κόρης. Ἐκεῖ ὁ νεκροθάφτης, σκάβοντας γιά τόν τάφο, βρίσκει τό κρανίο τοῦ πρώην γελωτοποιοῦ τοῦ βασιλιᾶ. Τότε ὁ παριστάμενος πρίγκιπας, παίρνοντάς το στά χέρια του, θυμᾶται πῶς –ὅταν ἦταν παιδί– ἔπαιζε μαζί του ὁ γελωτοποιός. Καί τώρα τόν βλέπει, ἕνα ἄψυχο

Διαβάστε [ΕΔΩ](#) τη “ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ” της 24ης Φεβρουαρίου 2019 της Αποστολικῆς Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, ὅπως αὐτή διαμοιράστηκε στους ιερούς ναούς ολόκληρης της χώρας.

ΕΤΟΣ 67ον

24 Φεβρουαρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 8 (3430)

ΘΕΙΩΝ ΕΝΝΟΙΩΝ ΠΑΝΣΕΒΑΣΜΙΑ ΘΗΚΗ

Σέ έργο μεγάλου θεατρικού συγγραφέα τής Έσπερίας παρουσιάζεται μέ συγκλονιστικό τρόπο ή ταφή μιās πλούσιας κόρης. Έκεϊ ό νεκροθάφτης, σκάβοντας γιά τόν τάφο, βρίσκει τό κρανίο του πρώην γελωτοποιού του βασιλιά. Τότε ό παριστάμενος πρίγκιπας, παίρνοντάς το στά χέρια του, θυμάται πώς –όταν ήταν παιδί– έπαιζε μαζί του ό γελωτοποιός. Καί τώρα τόν βλέπει, ένα άψυχο κρανίο, νά χάσκει μέ «ξεκλειδωμένα σαγόνια». Άνδισσμένος τό πετάει στό χώμα καί φωνάζει: «Σέ τί χρήση τιποτένια πρόκειται νά ξαναγυρίσουμε».

Έπιλογή σωστής χρήσης

Σήμερα εορτάζουμε τήν πρώτη καί δεύτερη εύρεση τής τιμίας κεφαλής του αγίου Ίωάννου του Βαπτιστή. Πρόκειται γιά ιερό λείψανο του αγιότερου ανθρώπου μετά τήν Ύπεραγία Θεοτόκο. Γι' αυτό ή Έκκλησία μās τό παρουσιάζει, όχι γιά νά απιδιάσουμε όπως εκείνος ό πρίγκιπας, αλλήλ γιά νά τό προσκυνήσουμε πανηγυρίζοντας. Κι έμείς τό τιμάμε μέ τή βεβαιότητα ότι έχουμε μπροστά μας, όχι ένα άψυχο κρανίο που κατάντησε σέ «τιποτένια χρήση», αλλήλ –κατά τήν ύμνολογία τής εορτής– έναν «θησαυρό ενθέων δωρεών», ένα «φωτοφανή ήλιος», μιá «πηγή θαυμάτων».

Συνήθως, όταν άπαξιώνουμε έναν άνθρωπο, λέμε: «Δέν μπορώ νά καταλάβω, τί κουβαλάει αυτός στό κεφάλι του. Μήπως είναι τελείως άδειος;». Καί είναι φυσικό, τό έσωτερικό περιεχόμενο του ανθρώπου νά ρυθμίζει τή ζωή του καί νά προδιαγράφει τή συμπεριφορά του, άφου εκεί βρίσκεται ό ήγεμόνας νους, που μαζί μέ τήν καρδιά κατευθύνουν τά πάντα. Πώς, λοιπόν, ό άνθρωπος όχι μόνο άποσοβεί τόν κίνδυνο νά καταντήσει άδειο σκεύος τιποτένιας χρήσης αλλήλ άποκτάει τήν έκκληκτική δυνατότητα νά γίνει «φωτοφανής ήλιος» στους αιώνες των αιώνων;

Άπαντάει ξεκάθαρα ό άπόστολος Παύλος στό σημερινό άποστολικό ανάγνωσμα: Ή θαυμαστή αυτή άληθαγή είναι όντως δυνατή, μόνο αν έλεύθερα

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Κορ. δ' 6-15)

Ἡ φανέρωσις τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμπει, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστροκίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἢ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν, ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, «ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα», καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.
